

λευκόν, πτερὰ, τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος ψάρρα, τὰ δὲ ὑπ' αὐτὸ λευκά, σπανίως ποὺ μεγιγμένα μετὰ στιγμάτων μελαίνων.

Ἐν τῇ Εὐρώπῃ εὐρίσκονται τοιοῦτοι ἐν τοῖς ζωολογικοῖς κήποις.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Συνέχεια. Ἰδεὶς φυλλάδ. 96.)

—o—

XXIX.

Μικρὸς μικρὸς στὰ γράμματα, μικρὸς εἰς τὸ Ψαλτήρι
 Κ' ὁ δάσκαλος τὸ σχολάζει νὰ πᾶ νὰ γευματίσῃ.
 Στὸν δρόμον ὅπου πήγαινε, τὸν Θεὸ παρακαλιέται
 «Θεῖ μου νὰ βρῶ τὴν μάνα μου μαζὶ μὲ τὸν πατέρα.»
 Βρίσκει τὴν μάνα κ' ἔπεισε μὲ ξένο παλληκάρι
 «Τί ἔκαμες, μανουλά μου, μὲ ξένο παλληκάρι;
 Τὸ βράδυ νάθ' ἀφέντης μου καὶ θὰ τὸ μαρτυρήσω.»
 «Καὶ τί θὰ πῆς, σκυλόπαιδο, καὶ τί θὰ μαρτυρήσῃς;
 «Ὁ, τ' εἶδαν τὰ ματάκια μου, αὐτὸ θὰ μαρτυρήσω.»
 Τὸ γέλασε, τὸ πλάνεψε μὲ μύσχο καὶ κανέλλα,
 «Στὴν κάμαρά της τό βαλε καὶ σὰν τραγὶ τὸ σφάζει,
 Σὰν μακιλλάρης φυσικὸς τοῦ βγάξει τὰ σηκώτια
 Τοῦ μάγειρα τὰ ἔδωκε γιὰ νὰ τὰ τηγανίσουν
 Τ' ἀλάτισε, τὰ ἔπλυνε καὶ πάλιν αἶμα στάζουν
 Καὶ στὸ τηγάνι τάβαλε γιὰ νὰ τὰ τηγανίσῃ.
 Νὰ κ' ὁ πατέρας ἔρχεται στὸν κάμπο καθ' ἀλλάρης
 Φέρνει ἐλάφια ζωντανά, ἐλάφια μεριωμένα.
 Κ' ἕνα μικρὸ λαρόπουλο νὰ παίξ' ὁ Κωνσταντῆς του.
 «Γυναίκα ποῦ ν' ὁ Κωνσταντῆς, ποῦ εἶναι τὸ παιδί μας;
 «Τὸ ἔλουσα, τὸ χτένισα, καὶ στὸ σχολεῖο τὸ πήγα.»
 Ζεγγιὰ βαρεὶ τοῦ μαύρου του, στὸ δάσκαλο πηγαίνει
 «Δάσκαλε, ποῦ ν' ὁ Κωνσταντῆς, καὶ ποῦ ναι τὸ παιδί μου;
 «Τρεῖς μέρας ἔχω νὰ τὸ ἰδῶ καὶ τρεῖς νὰ τὸ διαβάσω.»
 Ζεγγιὰ βαρεὶ τοῦ μαύρου του, στὸ σπῆσι του πηγαίνει.
 «Γυναίκα ποῦ ν' ὁ Κωνσταντῆς καὶ ποῦναι τὸ παιδί μας;
 «Δουλειὰ εἶχα κατ' ἐστὶναι, ὅπου κ' ἂν εἶν' ὁ θὰ ἔλθῃ.
 «Κάτσε νὰ φᾶς, κάτσε νὰ πιῆς, κάτσε νὰ γευματίσῃς.»
 Τὸ σηκοτάκι τοῦβαλε σὲ ἀσημένιο πιάτο.
 Πρώτη μπουκιά ποῦ ἔβαλε, τὸ σηκοτάκι πῆρε
 Τὸ σηκοτάκι μίλησε τὸ σηκοτάκι λέγει
 «Ἄν ἦσαι Τούρκος φάγεμε, κ' ἔβριος κατάλουσέ με
 «Ἄν ἦσαι σὺ ὁ πατέρας μου σκύψε καὶ φλησέ με.»
 Χρυσὸ μαχαίρι ἔβγαλε ἀπὸ χρυσὸ φηκάρι
 Καὶ στὸ λαιμὸ της τό βαλε, τῆς κόβει τὸ κεφάλι
 Καὶ στὸ ταγάρι τό βαλε, στὸ μύλο ποῦ τὸ πάγει,
 Στὸ δρόμο ὅπου πήγαινε τὸν Θεὸ παρακαλιέται
 «Θεῖ μου νὰ ἦναι ἀνοιχτός, καὶ τὸ νερὸ βαλμένο»
 Βρίσκει τὸν μύλον ἀνοιχτό, καὶ τὸ νερὸ βαλμένο
 Σήκω νὰ θάλης τὸ νερὸ ν' ἀλέση νὰ ξαλέση
 Μιᾶς λιγερῆς τὴν κεφαλὴ, ἡ λιγερὰς ν' ἀκούσθου
 Νὰ μὴ τὸ μετακάνουνε
 Τὸν πῆρε τὸ παράπονο κ' ἀρχίνησε νὰ κλαίῃ
 «Θεῖ μου ποῦ ν' ὁ Κωνσταντῆς, ποῦ εἶναι τὸ παιδί μου,
 «Θεῖ μου ποῦ εἶν' ἡ λιγερή. . .

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—o—

— Ὁ Κ. Ἀσπερ, καθηγητῆς τῆς ὀπτικῆς ἐν Κολωνίᾳ, ἐξέθεσε τὴν 7 (19) Μαρτίου ἐν τιν αἰθούσῃ τὸ νέον τοῦ μικροσκοπίου. Μεγίστη ὑπῆρξεν ἡ σφύρη τῶν περιέργων. Ἴδομεν ἔντομα 4,000 φορές μεγαλύτερα τοῦ φυσικοῦ αὐτῶν μεγέθους, καὶ παρατηρήσαμεν λίαν εὐκρινῶς τὰ διάφορα αὐτῶν ὄργανα. Οὕτω ἐν τῶν μικροτέρων πτερῶν ἐξ ὧν σύγκεινται αἱ πτέρυγες τῆς χρυσταλλίδος, ἐφάνη ἔχων 30 ποδῶν μήκος. Ὁ αὐτὸς καθηγητῆς ἐξέθεσε καὶ τὴν περί τῆς ἀποκρυσταλλώσεως τῶν χημικῶν προϊόντων μεθόδον. Ἴδομεν ὡσαύτως ἐντὸς βανίδος ὕδατος, ἀναρίθμητα ζωόφια, ἅτινα ἐφαίνοντο ἔχοντα μεγίστην ζωρότητα, καὶ ἐπεδίδοντο εἰς κινήσεις λίαν παραδόξους.

— Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἑπτὰ γυναικῶν, ἀντιπροσώπων τῆς αἰρέσεως τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν, παρουσιάσθη ἐσχάτως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Γερουσίας τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἀλβανίας.

Μία ἐξ αὐτῶν, λαβοῦσα τὸν λόγον, ἀνέπτυξε τὰς πολυειδεῖς σχέψεις δι' ἃς τὸ ὠραιότερον ἡμιόλιον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους πρέπει νὰ λάβῃ δικαίωμα ψήφου. Ὁ λόγος τοῦ θήλεως τούτου ῥήτορος ἦτο καὶ εὐγλωττος καὶ ἐπιτηδεύς. Ὅτε δὲ ἐτελείωσε παρεκάλεσε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ σταθμίσῃ τοὺς λόγους τῆς, καὶ νὰ ἐρευνήσῃ μετ' ἐπιστασίας τὸ ζήτημα.

Φαίνεται ὁμως ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶχεν ἀνάγκην παραιτέρω ἐρεύνης· διότι ἐπροτίμησε νὰ σιωπήσῃ, καὶ ν' ἀποσυρθῇ ὅσον τάχιον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—o—

Εἰδοποιοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, οἱ μὴ πληρώσαντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ὅτι ἐὰν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον δὲν ἀποστείλωσιν αὐτὴν εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς Πανδώρας εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, τὰ μὲν ὀνόματα αὐτῶν θέλουσι δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου, αὐτοὶ δὲ θέλουσιν ἐναχθῆ εἰς τὰ δικαστήρια διὰ νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὀφειλῆς αὐτῶν.

—o—

